

HITMÉLYITŐ, ERKÖLCSNEMESITŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 P, AMERIKÁBAN 1 DOLLÁR, EGYES SZÁM 20 FILLÉR.

Konferenciái jegyzetek.

Egy-egy konferenciára mindig nagy várakozásokkal megyünk. Már jóval a konferencia előtt imáinkban is kifejezésre jutnak azon kívánságaink: vajha megáldana minket az Ur a konferencia napjaiban felettébb, mint azt elgondolni, vagy leírni tudjuk. A Nyiregyházán (ápr. 10—14-ig) tartott konferenciánk elé is sok reménnyel tekintettünk és nem hiába, mert az áldás, melyben részünk volt, minden várakozásunkat felülmulatta. Amit e napokban átéltünk, szeretnők a „Békeharang” olvasó táborával is közölni, azonban ez csak részben lehetséges, mert e lap hasábjai nem elegendők arra, hogy a történetről részletes jelentést adjunk. Különb is a konferencia minden örömében csak az részesülhet, aki személyesen jelen van.

Alábbi sorokban csak mintegy dióhéjban közöljük Dr. J. L. Nuielsen püspök ur és más külföldi vendég szónokaink igemagyarázatait, illetve előadásait.

Nuielsen püspök ur igemagyarázatainak alapfogalata „a gyülekezet” volt.

1. A gyülekezet eredete. Kol. 1.24

Szemlélni fogjuk, hogy micsoda jogokat adott nekünk az Ur, hogy az ő gyülekezetének tagjai legyünk és hogy miért vagyunk itt, mint gyülekezet.

Krisztus igazi követőinek tábora az az egy test, melynek ő a feje. Ő csodálatos dicső fő. Az Atya Őt, mint főt mindenek fölé helyezte, tehát a gyülekezet fölé is.

Jézus nem úgy jött e világra mint mi, mert ő a Szent Lélek teremtménye. A gyülekezet sem úgy jött létre mint egy faj, nép,

vagy nemzet. A gyülekezet is a Szent Lélek alkotása.

Krisztusnak kettős története van: a földi, mely Betlehemben kezdődött és a Golgotán befejeződött; a másik, mely akkor lesz nyilvánvalóvá, amikor a még most küzdő gyülekezetével az Atya trónja előtt megjelen. A gyülekezet története is kettős. Földi története pünkösd napján kezdődött. A gyülekezet ekkor megszületett. Története tart amíg az Ur újra eljön.

Jézus e földön épen úgy élt, mint más ember. Fáradt volt, éhezett, fájdalmai voltak és megkísértezték, mint mi; de bűn nélkül. Különb földi története olyan volt mint más emberé. Csak itt-ott törtek át életében Isten dicsőségének sugarai. Gyógyításai és egyéb csodatettei éppen oly megdicsőülés volt, mint a Tábor-hegyen.

A gyülekezet története sokféle szenvedéssel függ össze. E kettő összetartozik, mint a Fő története és a szenvedés.

Bizonyos értelemben van láthatatlan gyülekezet is, de látható emberekből áll. Tagjai azok, akiket Isten Lelke kihívott a mulandó bűnös világból, ráállította a biztos kösziklára. Ezzel bizonyítja, hogy a gyülekezet népét se bűn, se pokol nem teheti tönkre. A világi hatalom megkísérelte tönkretenni, kiirtani Isten népét, de a Lélek művét nem teheti tönkre. A mártírok vére lett az egyház magva. Amikor azt hitte a világi hatalom, hogy Krisztus meghalt, annál nagyobb erővel támadt fel.

Ha csupán csak gondolunk arra, amit Jézus értünk szenvedett, még nem tettünk

eleget. Vegyük magunkra a szenvedéseket is, mint Ő tette. Előbb a keresztt jön, s csak azután következik a korona. Indulj még ma Jézussal a szenvedések útján, hogy az Ő dicsőségében is részed legyen. Ha még nem adtad át magad az Urnak, meghivlak Ohozzá, ki meg akar neked bocsátani. Jöjj hűtlenségeddel, büneiddel, hogy drága vérével megtisztítson, megszenteljen.

2. A gyülekezet tagsága.

A gyülekezet a Lélek alkotása — nem azonos célu emberekegyesülete. — Tagjai azok az emberek, akiket a Lélek kihivott minden nyelvből, fajból, népből és nemzetből. Beleszületni nem lehet, tagsága ujjászületesen alapul. Ján. ev. 3,3.

Ti a Krisztus teste, tagjai vagytok, kihez benső, lelki kapcsolat fűz titeket. Szemüveget hordani fontos és hasznos, de ez nem tartozik a szervezethez, tehát nem része a testnek. Műláb és kéz felszerelhető, de ez nem igazi tag, mert nem függ össze szervesen a testtel. A gyülekezetben is lehetünk olyan tagok, akik (mint műláb és kéz) támogatják azt, de Krisztus testének nem tagjai. De Ő azért jött, hogy mindenkit üdvözítsen és a gyülekezetének tagjává tegyen. Ő hiv mindenkit, fajra, osztályra, felekezetre való tekintet nélkül és lerombolja az osztály, faji és felekezeti korlátokat. Mindenkit fiává fogad, aki hívásának eleget tesz.

Jézus a gyülekezetben különféle hivatásokat állított fel, Eféz. 4,11.; adta a prédikációt, keresztséget, urvacsorát. Később a hitélet ápolása helyébe mindinkább a szervezési akció lépett, majd több súlyt fektettek a külsőségekre, szertartásokra, a szellemet elhanyagolták s az apostolok gyülekezeteit rendelettel elnevezték egyháznak, melybe azután az állam is beleavatkozott. Az ember bűnös természete, mindig hajlamos a külsőt keresni. A zsidók megelégedtek azzal, hogy atyjuk Ábrahám volt és a körülméletlenséggel: ezzel jogot formáltak maguknak az üdvösségre. Pedig nem a test, hanem a szív körülméletlensége fontos. Körülméletlenség, keresztség sib. csak külső jelek, melyeknek hit nélkül nincs semmi értelmük. Aki a tagságot ezektől teszi függővé, nem a Lélektől született. Ján. 3,3. Jézus azt mondta: szeressétek egymást... erről tudja meg a világ, hogy az enyémekek vagytok. Hogy valaki így tudjon szeretni, ahhoz újá kell születni.

Mellékes mik voltunk eddig, az a fontos, hogy most mik vagyunk? Tagjai vagytok-e Krisztus testének? Nem kérdezem, hogy a meth. egyháznak vagytok-e tagjai — a meth. egyházért hálát adok Istennek és azért, ami nekem volt ez az egyház, nagyra becsülöm — de most azt kérdezem, hogy Krisztus egyházának tegja vagy-e? Istené

vagy-e? ha igen, követed-e Őt? Aki az Uré az megtisztítja magát, miképpen Ő is tiszta. Aki még nem tudja, hogy megváltott-e, járuljon az Ur elé, adja át neki szívével teljesen és nyér üdvbizonyosságot.

3. A gyülekezet rendeltetése. 1. Pét. 2, 9, 10.

Mivel a gyülekezet nem nemzeti, sem történelmi alkotás, hanem a Szentlélek teremtménye, a rendeltetése is magasabb minden földi hivatásnál. A gyülekezet Krisztus teste, melynek a Szentlélek által elhivatottak a tagjai. A testnek, illetve a tagoknak pedig az a feladata, hogy a fej gondolatát véghez vigyék. A gyülekezetnek tehát a fő, a Krisztus gondolatait kell megvalósítania.

Amit Jézus földi életében megkezdett, az folytatódott az apostolok cselekedeteiben, ma pedig a gyülekezetben folytatódik. Nem mintha a gyülekezet hozzátenne valamit ahhoz, amit Jézus tett, hanem csak bizonyosságot tesz arról.

Amikor Isten a teremtésre vonatkozó tervét keresztülvitte, látta, hogy jó és megnyugodott abban. De jött a bűn, zavart okozott és a béke eltűnt a világból. Az embernek orcája verejtékével kellett megszereznie mindennapi kenyerét. Egymás életét megkeserítették az emberek — Kain testvérgyilkossága óta pedig folyton irtják gyilkolják egymást. Dicsőítik a háborút, mely a Sátán tömeggyilkolása. Ezekből sok nyomor és szenvedés származik az emberre, de Isten nem hagyja őt magára. Elküldötte a Megváltót, hogy az embert a Sátán hatalmától megszabadítsa. Igen, az Isten Fia azért jött, hogy ne a Sátán uralkodjék, hanem, hogy Ő legyen a béke királya. A megváltás munkáját, amit Jézus megkezdett, a gyülekezetnek folytatnia kell. Kérjük az Urat, világosítson meg minket, hogy jobban megértsük feladatunkat.

Ábrahámmal új korszak kezdődött. Isten elhívta őt, hogy őbenne előkészítse a megváltás munkáját; nagy néppé tette őt és e nép által kezdte meg a megváltás munkáját. Azután elküldötte az Ő Fiát, akit félretoltak, a pogányok kezébe adták, hogy azok megöljék Őt. Erre Isten is félretolta a népet és ennek helyébe alkotta a gyülekezetet. Minden nép közül új népet választott magának, mely a Lélektől született. E nép által valószínűleg meg terveit. Ez a nép királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép, melynek feladata, hogy hirdesse annak hatalmát, aki megszabadítja az embert a bűntől.

Ha már te is e választott néphez tartozol, ne légy büzske és fel ne fuvalkodjál. Ne gondold, hogy jobb vagy, mint más. Isten Izrael népét félretolta, mert bűne miatt alkalmatlan ezközzé vált a megváltás mun-

kájában. Ha nem maradsz meg a kegyelemben, téged is félre fog tolni.

4. A gyülekezet bizonyosságtevői. Csel. 1,1-9.

Isten törvénye a zsidó nép törvénye is volt. Parlamentre nem volt szükség. E törvény rendezte a nép életét jogilag és nemzetközi vonatkozásban is. Más népeknél a király, vagy az állam akarata érvényesült, de Izraelben Isten akarata volt az irányadó. Isten prófétákat küldött a néphez és királyokhoz az ő üzenetével. E miatt a prófétákat üldözték, bebörtönözték, sőt némelyeket megölték. A nép elvetette Isten törvényét. Ő is elvetette a népet. Údvterveit a gyülekezet által valósítja meg.

Izráel bukása miatt Isten az Ő tervéről nem mondott le. Eljön az idő, hogy akarata úgy e földön, mint a mennyben is megvalósul. Az Ő országa mintország. Az a szándéka, hogy országának polgárokat szerezzen minden népből. Ezek a megváltottak, kiknek az a feladatuk, hogy e világnak megmutassák az Isten gyülekezetének életét.

Kr. u. az első századokban az a nézet alakult ki némely hívőknél, hogy meg nem tért bűnözőkkel együtt lakva nem lehet Istennek élni, mert azok folyton bosszantják őket. Kimentek a pusztába, ahol egyedül éltek, míg meg nem haltak. Isten nem akar remetéket nevelni népből, hanem azt akarja, hogy a megváltottak közösségben éljenek egymással hitben és szeretetben. Mutassák meg a világnak, hogy életükben hogyan érvényesül Isten akarata.

Pünkösdkor kitöltetett a Szentlélek az apostolokra. Ennek ők tanubizonyosságai lettek. Némelyek kérik az Urat, hogy még egyszer legyen pünkösöd, hogy még egyszer töltsék ki az Ő Szentlékét. Ez pedig lehetetlen. Ez éppen úgy nem ismétlődhetik meg, mint az Ur keresztthalála és feltámadása. A Szentlélek kitöltése már megtörtént, tehát itt van; hitben mindenki a magáévá teheti. Gyengék vagyunk? A gyülekezet is gyenge? Ez azért van, mert bűn van bennünk, a gyülekezetben is bűn van, ami miatt a Szentlélek ereje nem érvényesülhet.

A népek ellenségeskednek egymással, a világ tele van gyűlölettel; így volt az apostolok idejében is, de a pogányok mégis azt mondták a keresztényekről: nézzétek, hogy szeretik egymást. E világban Jézus olyan gyülekezetet akar alkotni, melyben az Ő Lelke uralkodik: a szolgálat és a szeretet Lelke.

Az igehirdetés, bizonyosságtevés nincs hivatásos, tanult ember személyéhez kötve. Azért mindenki munkára fel! Ha az Ur már megváltott téged, neked is mondja „eredj és jelentsd meg, mily nagy dolgot cselekedett veled Jézus.”

5. A gyülekezet harca és győzelme.

A nyiregyházi gyülekezet ápr. 14-én 25 éves fennállását is ünnepelte. Az ünnepi szónok *Dr. Melle F. H. Ottó* a frankfurti szemináriumnak igazgatója volt. Nevezett Luk. 6., 19. alapján nagyon áldásos beszédet mondott, amit röviden itt közlünk:

Senki sem tagadhatja, hogy Jézustól erő származott. Születésével új korszak kezdődött. Vajjon hogy nézett volna ki a világ, ha Ő nem született volna? Mindenütt lehet érezni erejét, melytől az egész világ megváltozott.

Erőnek kell származni a gyülekezetből is, melynek ő a feje. Erőnek és szeretetnek kell áradni attól is, aki e szószeiken áll. Ellenkező esetben meddő a bizonyosságtevése. Ha úgy prédikálnának, mint Jézus prédikált, megoldódának az összes problémák.

Amikor a tengeren vihar kerekedett és a tanítványokat az elmerülés veszélye fenyegette, kétségbeesve kiáltották: Uram segíts! Jézus szolt az elemeknek és csend lett. Csodálkozva kérdezték: Kicsoda ez, hogy a szél és a tengerek engedelmeskednek neki? A betegek meggyógyultak, a vakok láttak, a sánták jártak, a halottak feltámadtak — még a halál is engedett Neki, mert erő származott Tőle. Ezek voltak talán a legnagyobb csodái. Gondolom, hogy legnagyobb csoda, a lelki szem megnyitása. Egy nő, akinek élete lapjai feketék voltak, könnyeivel öntözte Jézus lábait és hajával törölte meg azokat. Ez az igazi bűnbánat jele volt — néma könyörgés kegyelemért. Erre Jézus azt felelte: Megbocsátattak neked a te bűncid. E szavakból is erő származott. A nő Jézus tanítványa lett.

Miben rejlik Jézus erejének a titka? Abban, hogy Ő Isten Fia volt? De ne felejtse el, hogy megüresíté magát és szolgai formát öltött, tehát emberré lett. Ugy élt érezett, szenvedett mint ember. Meg is kísértetett, mint mi, de mégis azzal a különbséggel, hogy nem vétkezett. Tiszta és szent életet élt és ezért lehetett az atyával egy. Ha mi imádkozunk, majdnem mindig csak kérünk; de amikor Jézus felment a hegyre imádkozni, társalgott az Atyával, megbeszélte vele problémáit, azután lejött a hegyről és erő származott ki tőle.

Valaki azt mondta, hogy a legnagyobb erő a halál, mert ezt még senki sem győzte le. Bölcs Salamon állította, hogy a szeretet olyan erős, mint a halál. Ha ma élne, azt mondaná hogy a szeretet erősebb mint a halál, mert Jézus ezzel győzte le a halált. Tehát erejének titka a szeretetben volt. A mi erőnk is a szeretetben van. Ezzel legyőzzük a világot.

A fogházban írta meg egy fogoly, hogy

hogyan versengtek a szerszámok egymással a műhelyben. Ha én ütök, csak úgy szikrázik a vas, kérkedett a kalapács. A fűrész azt mondta, hogy ő erősebb mint a kalapács, mert éles fogaival mindent elvág. A hideg vas is beleszólt a vitába: próbáljátok ki rajtam erőteket. A kalapács üt, de a vas nem változik meg — a fűrész vág, azonban a vas ellenállásán kitornek a fogai. Megszólt a kicsiny tűz a kohóban: engedjétek át nekem a vasat. A tűz körülvette lángjával a vas melegedett jól érezte magát, fölvette a tűz természetét, összeolvadt vele és lehetett formálni azt. Amit a a kalapács, fűrész nem végzett el, megtette a tűz. Töltsön el minket az Ur Jézus szeretetének tüze, mert ez nagyobb hatalom, mint az erőszak. Csak a szeretet képes a gonoszságon diadalmaskodni. Készítsen belőlünk az Ur gyülekezetet, mely a szeretet erejében diadalmaskodik a világ fölött.

* * *

Külföldi testvéreink sok áldással szolgáltak nekünk előadásaik révén. A gyülekezet jubileumi ünnepélyén váratlanul megjelent Csia S. dr. ur, a máv. igazgatósági főorvosa is és bizonyosságot tett a kegyelemről, amit megtalált az Ur Jézusban. Sigg F. tv. a püspök ur titkára igemagyarázataiból is nagyon sok áldást meritettünk. Fellmann és Sigg testvérek beszédeiből a lapunk későbbi számában fogunk részleteket közölni. A konferencián és a jubileumi ünnepélyen felszólt Funk Teofil tv., volt szuperintendensünk fia is, aki a sárospataki teológián végzi tanulmányait. Az Ur jutalmazza meg testvéreinket szolgálatukért.

A konferencia megbízásából:

H. J.

Kivonatok Fenelon tanításaiból.

XVI. Csak tiszta szeretet képes a helyes tőrésre.

Tudjuk, hogy tünnünk kell és a szenvedéseket meg is érdemeljük; mind ennek dacára a szenvedések mindenkor meglepnek bennünket és ha jönnek azt gondoljuk, hogy sem meg nem érdemeltük, sem arra szükségünk nincs. Csak a tiszta szeretet képes a szenvedések felett örülni, mert csak a tiszta szeretet által vagyunk képesek önmagunkat feladni. A közömbösség is képesit bennünket a tőrésre, de ebben van valami ami busit és ellenáll.

Az önzetlen odaadó tiszta szeretetben a lélek csendességben a keresztre tekintés által lesz táplálva és megtartva és a lélek a Jézus Krisztussal való egyesülés által ellefelelti szenvedését. Nincs mása, csak egyszerű gyermekies akarata tünni, anélkül, hogy önmagára tekintene; nincs más tennivalója mint tünni. A szeretet eléggé elárulja magát minden beszéd nélkül. És ez a legszentebb és legtisztább szeretet akarata, amely Isten akarataival van eltöltve úgy, hogy benne Isten akaratan kívül semmi nem található.

Közben szenvedünk anélkül, hogy tudatában lennénk szenvedésünknek, máskor szenvedünk és tudjuk, hogy alig vagyunk képesek elviselni és a türelmellenséget második keresztként viseljük ami nehezebb az elsőnél. De semmi nem tudja haladásunkat feltartóztatni, mert az igazi szeretet nem jár a saját lábán, és önmagát semminek tartja. Így leszünk valóban boldoggá. A kereszttel nem keresztté többé, ha megszűnt az én ami szenved. Pál apostol azt mondja: „Mikor erőtelen vagyok, akkor vagyok erős.” „Mindenne van erőm Krisztusban aki engem megerősít.” (II. Kor. 12,10; Fil. 4,13.)

Olyan szigorú, féltő és érzékeny a tiszta szeretet, hogy ezerféle dolgot nem tűr meg, amit előbbi életünkben fel sem ismertünk. Épúgy mint a tűz mindent eléget ami nem arany, süzségszerűnek látszik, hogy a szív a legerősebb próbáknak tüzen menjen keresztül, hogy az Isten iránti szeretet tisztává és szentté legyen.

Nagyon sok kegyes ember van azonban akiket Isten bizonyos fokig az önszeretet uralma alatt hagy. Saját lényüknek meghagyott része ugylátszik, hogy az erények gyakorlásában megerősíti őket és arra szolgál, hogy bizonyos fokig megtisztítsa őket.

Veszélyes meg gondolatlanság lenne, ha az Isten kegyelmével való vigasztaló foglalkozásukat, amellyel saját tökéletességük elnyerését illetőleg foglalkoznak, elvonnák tőlük. Az első csoport önzetlenül hálás; hálásak Istennek mindenért amit végez rajtuk, de csak azért mert a saját dicsőségére végzi rajtuk.

A második csoport is hálás, legalább részben azért mert azt remélik hogy ez által a tökéletességre jutnak. Ha az első megkisérelnék az utóbbiakat a vegyes indítóoktól megszabadítani, époly kart okoznának mint aki elválasztaná a csecsemőt mielőtt enni tudna. Az anya emlőjét elvonni egyenlő volna életének elvételével. Sohasem szabad egy lélektől sem elvonni táplálékát mindaddig még az táplálja őt, és amit Isten meghágy néki, hogy gyengeségében támogassa. A kegyelemnek elébe vágni egyenlő

annak szétrombolásával. Az utóbbiak azonban ne ítéljék el az elsőket, ha látják, hogy azok nem aggódnak annyira a saját tökéletességükért, a nekik adott kegyelem felett való elmélkedés által. Isten mindenkiben tetszése szerint munkál; „A szél fu ahová akar.” (Ján. 3,8) és ahogy akar.

A pusztán Istenre való tekintés által elfeledni önmagunkat, ez egy olyan állapot, amelyben Isten a lélekben mindent munkálhat amit csak akar. A legfontosabb, hogy azok akik bizonyos fokig még függnék önmaguktól, ne aggságoskodjanak afelett, hogy hogyan jutnak el a tiszta szeretet állapotához, akik pedig ezt az állapotot elérték ne avassák be a másikat a megpróbáltatásokba amelyek a magasabb kegyelmi állapottól el nem választhatók, amíg Isten erre felszólítást nem ad.

Sekundus.

Judás az áruló.

Ján. 13 (18—19)

Ez a tanítvány, — akiről a 41 zsoltár 10. és 109. zsoltár 1—20 versei szólnak — az Ur Jézus életében szomorú és szerencsétlen szerepet játszik. Az Ur Jézus őt egy komoly imában átvirrasztott éjszaka után tanítványának és apostolának választotta. Jézus bizonyára ismerte őt, legbensőbb gondolatáig, s nem volt szükség arra, hogy valaki őt erről az emberről tájékoztassa. Ő, aki Natánaelt ismerte és látta, mielőtt azt Fülöp a fügefafa alól hívta volna, ismerte Judást is és annak egész lelkivilágát. Az Ur tudta, hogy az Atyának szent rendelése folytán, Judás az ő tanítványai között lesz és ez a tanítványi viszony, a maga szomorú feltűnésével és kimenetelével Jézus Krisztus keresztútjához és keserű poharához tartozik. Így olvasta az Ur az Ő szenvedésének történetét az Írásban és az Írásnak utolsó betűig be kellett telni. Ezen választás és elhívás által ez az elveszett ember hallatlan előjognak részesévé lett. Három évig, a legnagyobb mester tanítványa lehetett. Szemei előtt láthatta napról-napra az Emberfiának csodálatos, szeplőtelen és szent életét, hallhatta prédikációit és mint a többi tanítványok, részt vehetett a külön tanításban és beszélgetésekben. Az Ur nagyságos dolgainak szemtanúja lehetett. Három évig gondtalanul izlelhetette Urának kenyerét s az elhivatottakkal együtt volt helye. Őh ha elérkezik az idő, mily osztályrésze lehetett volna ott a királyi lakomán is, hová kívánom, az Ur mindnyájukat elsegítsen. De nemcsak nagy előjog, hanem nagy felelősség is hárult Judásra. És ezzel szemben Jézus mily bizalommal volt irányában. A többi tanítványok-

kal együtt küldte ki őt az evangéliumot hirdetni, Isten országát prédikálni, beteget gyógyítani és ördögöket űzni. Mily sokan vannak hasonlóan most is. De Máté 7, 22—23-ban szörnyű ítéletet mond az Ur Judásra és társaira. Judást nemcsak elhívta, hanem kiválasztotta e magas tisztségre. Nagy feladat, sok felelősség. (Luk 6, 13, Ján. 13., 18., 15, 16.) Kiválasztva lenni! S e kegyelemnek részesévé vált Judás. És mégis, ha életébe betekintünk, ott látjuk bensejét, amely ördögi Jézus választja el s maga nevezi ördögnek (Ján. 6,70.) Szinte megborzong az ember, ha ugyanabban a versben olvassuk, — kiválasztott és ördög. Mily gyors zuhanás. Bizony így van. Jézus okozója életnek, ha teljesen az övé vagy és halálnak, ha elveted.

Midőn Judás Jézushoz jött, nem üzött ki minden bűnt szívéből. Egyik, vagy másik kedvenc bűnét megtartotta. Ez volt a régi kapzsiság a pénz szerelme, a Mamon, ez volt a fősvénység, amelyről Pál apostol azt mondja, hogy minden bűnnek a gyökere. Senkit sem lehet akarata ellenére a bűneitől megmenteni, azért van szabad akarat. Jézus azt kérde, akarsz-e meggyógyulni? S arra azt kell felelned: Igen. Oly hatalmas kegyelem tapasztalásánál, mint amelyet Judás tapasztalt, a kedvenc bűn mintegy elkábul, de még nem halott. Az ismét — mondhatnám — az ijedségből felocsudik. Mily megrázó prédikációkat és bizonyágtéveseket hallott Judás Jézus ajkairól. Hogyan küzdhetett a világosság és igazság ellen. Érezte az isteni igazság fullánkját, de megkeményítette magát az ellen. Sokszor mily kellemetlen lehetett neki Jézust hallgatni.

Borzalmas példa a mi számunkra, hogy miként lehet valaki Jézus tanítványa s amellet a kárhozatba rohan. Kiűztél-e minden bűnt, aljas vágyat szívedből Jézus őszinte, teljesen átadott tanítványa vagy-e?

Kétségkívül ügyes pénzember volt s a tanítványok körében is pénztárnoknak kellett lennie. És e minőségben valószínűleg jobban buzgólkodott, mint a prédikálásban és lélekgondozásban. Ennél a feladatnál otthon érezte magát és itt kibontakozhatott ügyessége, de itt támadta meg fősvénysége is. Eleinte bizonyára pontosan elszámolta a gyakran kapott tetemes ajándékot és adományt, amelyet a hálás meggyógyultak és megszabadultak a Mesternek, tanítványainak és főleg a missionak adtak. Akik élvezték Isten ígéjét, annak közösségét, azok tudták, hogy azt a levegőből nem lehet fenntartani, azoknak megért a missio valamit. Mit ér neked? Tehát Judás eleinte szorgalmasan kezelte a pénzt, de később egészen könnyűnek találta, hol többet, hol kevesebbet

saját céljaira fölhasználni. A legnagyobb óvatossággal fogott a munkához, de később kiltunt, hogy bekövelkezett az idő, amikor tanítványtársai rájöttek, hogy Judás – tolvaj. (Ján. 12., 4.) Mondd, nem kell neked attól tartani, hogy életedben valami nyilvánvalóvá lesz? Valami, amitől félsz. Óh, mily borzalmas tudat ez! Judás miért nem közeledett Jézushoz, mily könnyen megtehetné volna. Hiszen újból és újból láthatta, miként szabadít meg Jézus embereket, miként tesz ördögösöket szabaddá és miként ad békét a szívekbe. Oly közel volt az üdvösség forrásához és mégis a bűneiben járt. Nem akart bűneitől megszabadulni és Jézus legkomolyabb intő szavai benyomás nélkül repültek el fölötte s mind konokabban járt bűneiben. Óh lehetséges, hogy valaki megtér, elfogadja Krisztust, a tanítványok közé kerül, sőt Isten országának munkása lesz, de ha nem törí magát valóban az üdvösség után, nem a teljes megmentésre, átadásra vágyik, nem egészen akar Jézusé lenni, azan régi bűne újból hatalmat vehet.

*

Ámbár Jézus kezdetől fogva ismerte Judást, mégis sok szeretettel és türelemmel hordozta és teljes bizonyossággal föltehették, hogy négy szemközt intette és életének következményeire figyelmeztette őt. Vajjon Jézus a leghivebb lelkigondozó, saját tanítványával szemben elmulasztott volna valamit? Bizonytal nem. Ő nem mulasztott el s a legnagyobb komolysággal figyelmeztette Judást a kárhozat veszedelmére. Judás nem váratlanul vészett el, az Úr Jézus szemei előtt fejlődött de tolvajjá és ördöggé. Kedves lélek, te mivé fejlődsz? Hová visz életed utja? Hallod-e Jézus intését és elfogadod-e? Judás az utolsó intést mindegyiknél ünnepeyesebben és megragadóbban az Úrtól az utolsó vacsorán kapta. A sátán Jézus iránti gyűlöletében a tanítványok köréből szerzett eszközt s erre Judást találta alkalmasnak. Judás az ő bűne által — amelyet nem akart levetni — lett a sátán eszköze, megkeményítván szívét Jézus ellen. Most már gyorsan ment minden. — Ah mily szomorú, ha egy tanítvány, aki ily nagyszerű előjogokat nyer s oly dicső alkalma van a megjavuláshoz s a boldogsághoz — kiszolgáltatja magát a sátánnak. Mennyi fájdalmat szenvedett Jézus Judás részéről. Sokkal könnyebben eshetett Jézusnak idegenek részéről a megvetés, guny, csufolás, üllég, mint tanítvány részéről az, hogy harminc pénzért eladta. Te azt gondolod oh lélek, hogy a nagy bűnösök, a világnak viselkedése fáj az Úrnak? Óh sokkal jobban fáj, ha te, ki azt mondod, ismered Őt, ha te megbántod. Mennyire fájhatott Jézusnak, hogy e tanítványt a kárhozatba látta rohanni. Nem vagy

te is egy ilyen tanítvány? Mily szívesen megmentette volna éppen őt s akar megmenteni téged is

És Judás képmutató csókkal illette éppen azt az arcot, amely előtt egyszer égne földnek le kell borulni. Nem tökéletes képmutatás midőn így szól: Üdvözlegy Mester! nincsen e szavak mögött a legnagyobb árulás? De dobhatunk-e követ Judásra? A mi szívünkben nincs-e a gonosznak gyökere? Hányszor közeledsz hozzá és szívedben árulás van. Most is itt vagy, keresed, Jézust előtte állasz és tudod, hogy holnap elárulod. Az ítéletig ez volt az utolsó találkozás s mily különbség az elsővel. Akkor örömmel és reménnyel indult, mint Jézus tanítványa s most ott állott, mint a sötétség fia.

Te hogyan állasz most Jézus előtt? Oly örömmel, mint mikor először hallottad vigaszt adó szavát, vagy ilyen szomorú körülmények között? És az Úr Jézus mit mond Judásnak: „Barátom, miért jöttél?” Nem azt mondta, amit talán mi mondanánk: „Te ördögnek fia, áruló!” Hanem: „barátom”. És bizonyára megmentette volna az Úr, ha Judás bűnbánó könnyeket sir, mint Péter. De Judás már megkapta a vérdíjat és ott volt a táskájában. De kevés ideig örülhetett néki. A pénz égette őt Borzasztóan égette a lelkiismeretében. A bálvány elvakította, az ördög elcsábította, hitegette. Most egyszerre megváltoztatta beszédét. És ha előbb csábító volt, most elkeseredett panaszos lett, aki így kiált: Mit tettél! Elárultad a mestert, örökre elvesztél. Az ördög így csapja be az embereket, mintegy távcsövet tesz oda fordítva, hogy a bűnt kicsinek mutassa s ha elkövette a bűnt, akkor előtűnteti nagyságát. Óh benned is az igazi világosságot, mily gyakran elhomályosítja, a sötétség fejedelme s azután érzed borzasztó következményeit. És Judás, miként összekötözve látta az urát, ugy egykor, mint biróval fog találkozni. És te? Hogyan találkozol vele? Ha elárultad Őt, óh jöjj most hozzá. Judás utolsó reménye volt, hogy Jézus — ki oly sok csodát tett, megszabadítja magát. De minden hiába. Szalad emberekhez, hogy jóvátegye. De a gonosz gondoskodott válaszról: Mi közünk hozzá, te tássad. Ez volt az egész, amit hallhatott. Lélek, ilyen választ várhatsz attól, aki téged bűnbe visz. Ez lett a vége annak, a ki három évig járt Jézussal s tanítványa volt. Dacára a hivatalnak, amelybe Jézus őt állította, elveszett. Elveszett! Mit jelent ez? Örök gyötrelmre vettetni, a szabadulás reménye nélkül. Mennél több világossága van valakinek, — ha nem ragadja meg a kegyelmet — annál nagyobb sötétségre vettetik. Judás megbánta, de nem az igaz utat választotta a megtisztuláshoz. Te milyen utat választasz?

Óh testvér, hozd titkos bűnödöt, ked-

venc vétkeidet Jézushoz, hogy Ő megtisztítson, különben egy rés marad sziveden, ahol a gonosz beférkőzik és tönkre teheti életedet. Fogadd el, szolgálj, kövesd s légy hűséges Jézushoz.

(Németből: l. j.)

Hogyan jutunk a legdicsőbb kegyelmi adományok birtokába.

Ha a lélek bizonyos ideig az előbb megírt uton gyakorolta magát, úgy fogja találni, hogy sokkal könnyebben tud közeledni Istenhez. A belső elmélyedés kevesebb nehézségekbe ütközik. Az ima kedves és könnyű lesz és mi tudjuk, hogy a helyes uton vagyunk. „Az Ő neve kiöntött drága kenet.” (Én. Én. 1, 13.) Az elmélkedés fokozatosan változik. Ha most a lélek imájában az Urhoz akar közeledni, először szent hódolat teljes hallgatás vesz rajta erőt. Ha Istennek jelenlétét érzi komoly törekvése kell, hogy legyen, hogy figyelmét semmi által ne hagyja elvonni. Kedves lélek Isten maga fog téged vezetni elmélkedésed tárgyához. Ez azt jelenti, hogy mindaddig még Isten működését megkezdi szivednek Istenhez való hajlását teljes akaráttal tarsd fenn, de ne tégy többé semmit ha Isten működni kezd. Az ima után maradj meg még egy ideig csendes hódolatban. Tiszta önzetlen szeretet legyen benned, amely Istent csak azért keresi, hogy Néki tetszék. Ne legyél szolgáló, aki szorgalmas ugyan, de csak azért mert reménykedik a jutalomban. Ne azért szenteld magad az imának, hogy lelki áldásokat nyerj, hanem, hogy Isten azt tehesse veled amit akar. Ha így jársz el lelki egyensúlyban maradsz, amely nem mulik el még a lelki szárazság idején sem.

Isten vár reá, hogy magát az Őt szerető lélekkel közölje, mégis néha elrejtőzik, hogy a lélek megtanulja a még reá tapadó restséget elhagyni és Őt kitartással hiven keresni. Ezekben az időkben különösen hajlandók vagyunk önerőben és cselekvés által győzni, ami pedig helytelen. Ne erőlködjek, hanem türelmes szeretetben, mély alázattal és halk sóhaj közepette várjátok sóvárogva, mély hódolattal a szerelmesnek visszatérését. Evvel mutatjuk meg, hogy csak Őt magát keressük és nem az élvezetnek édességét. Eme viselkedésünk által megörvendeztetjük Őt. Aki minket a maga idejében kétszeresen felüdit. Egy szentnek mondása ez: „Ne légy térelmetlen szárazság és sötétség idején. Türed el Isten vigasztalásának késedelmét. Maradj előtte, várj reá, úgy növekedni fogsz és megújulsz.”

Életünknek minden pillanata úgy van berendezve, amint Isten akarja és engedi és pedig éppen úgy, mint jelen állapotunkra kívánatos. Ez a meggyőződés bennünk azt kell, hogy munkálja, hogy magunkat minden dologban Istennek teljesen átengedjük. Ha egyszer magadat Istennek így teljesen kiszolgáltatod, akkor tudd meg, hogy nem szabad magadat többé visszavenni. Ha az adományt egyszer átnyújtottuk, úgy az nem áll többé az adó rendelkezése alatt. Ne hagyd magadat megtéveszteni, hogy az észnek szavára hallgass. Mennél nagyobb a hited, annál nagyobb az odaadás. Minden külső és belső dolgaidat tedd teljesen Isten kezébe, felejtsd el magadat és csak Vele foglalkozz. Akkor szived szabad marad és békeséged lesz. Saját akaratodat vedd el az isteni akaratban. Aki ehhez ért, hamarosan eljut a tökéletességre. Amint valami hajlam feltámad benned, ami nem Istentől van, azt rögtön meg kell tagadnod. Maradjon felelő a múlt, a jövő nyugodjék Isten kezében, a jelen pedig legyen pillanatról pillanatra Néki szentelve. Életed meghatározott isteni terv szerint folyik le. Ezért ne tekints a külső körülményekre, emberekre, vagy dolgokra, hanem tekints mélyebbre, Isten igazgatására, ami mindezek mögött van. Akkor minden szenvedésednek meg lesz a maga fényessége. Ne tartozzál azok közé, akik mindig Tábor magaslatain akarnak járni és akik, mikor arról van szó, hogy elfogadják a keresztet, sópánkodva keresnek a teremtménynél a szolgálatot! Nem szerettem, az Isten szeretete és a kereszt szeretete összetartoznak. Ellenkező esetben megérdekeljük Jézus szemrehányását: „Nem gondolsz isteni dolgokra, hanem az emberi dolgokra.” (Mát. 15. 23.)

Amilyen arányban vágyakozol a kereszt után, épügy van meg a vágy szivedben Isten után. Isten adja a keresztet és a kereszt adja nekünk Istent. Bizonyosak lehetünk, hogy az előrehaladás a kereszt után a belső élet részére fejlődést jelent.

Ha közeledik hozzád a kereszt és te idegenkedsz tőle, úgy hajolj meg Isten keze alatt és ajánld fel magadat az Ő oltárára. Akkor tapasztalni fogod, hogy a kereszt nem elviselhetetlen, amint gondoltad; érezni fogod ugyan különben nem lenne kereszt. Nézzd, hogy kellett Jézusnak megkóstolni annak keserű élet. Hordozd azt olyan készséggel és egyenletesen, mint Ő napról napra, mert tudod, hogy Isten tökéletes akaratának benned is meg kell történni. (Folyt. köv.)

◆ H I R E K. ◆

Mult hó 10—14-ig folyt le Nyiregyhágán évi konferenciánk, amelyen napról napra nagyszámu hallgatóság volt jelen. Az egyes igehirdésekről már más helyen adtunk szemelvényeket. Mi hisszük, hogy e konferencia sokanak áldására szolgált. Az alábbiakban közöljük az 1935. évre a

Beosztási jegyzéket.

Szuperintendens és tárnokmester: Jakob János.

Budapest: I. Hecker Ádám.

Budapest: II. és Angyalföld: Liebstökl Jenő.

Kispest: Jakob János.

Dombóvár: Schmidt János.

Györköny: Löbel János.

Kaposvár: Dr. Szalós Artur.

Miskolc: Haszics János.

Nyiregyháza: Márkus J. András.

Pécs, Borjád: Dékány Elemér.

Szeged: Hecker Henrik.

A „Tábor” Diakoniszta szanatórium igazgatója: Jakob János.

A „Békeharang” szerkesztője: Jakob János
Budapest, Felsőerdősor 5.

Szép vetítettképes előadást tartott április 12 és 13-án Fellmann H. missziói igazgató Nyiregyházán „Jézus az evangélium a déli tenger kannibáljai között” címen. az előadások mindegyikén legalább 500 ember volt jelen akik megismerhették, hogy miként alakítja át az evangélium ereje a bünbe elmerült vad népeket is és vezet a babonaság fogságából a teljes szabadságra és kulturára. Mi ezuton is köszönetet mondunk az előadónak.

Megindul a Magyar Vasutas-Misszió. 1934-ben Budapesten tartotta konferenciáját a Nemzetközi vasutas-Misszió. Főképen ez adta az indítást arra, hogy ez a munka Magyarországon is meginduljon. A budapesti ref. egyházmegye és a budapesti ág. ev. esperesség kezdeményezésére és fénnhatósága alatt május hó 10-én 19 órakor a Bethánia egylet nagytermében (Budapest, VIII. Gyulai Pál-utca 9. I. em., a Rókus kórház közvetlen közelében) tartják meg az első vasutas bibliaköri összejövetelt, melyre a misszió vezetősége minden magyar vasutast felekezeti, rangbeli és korbéli különbség nélkül szeretettel meghív. A biblia-órák minden héten ugyanebben a helyiségben és időben megismétlődnek. Szakavatott bevezetés után mindenki részt vehet a felolvasott bibliai rész megbeszélésén és az életre való alkalmazásban. Ezenkívül állandóan ismertetni fogják a külföldi vasutas misszió hirt. A magyar mozgalom tagjai közül többen részt

vesznek a német vasutas-misszió majnai frankfurti konferenciáján, melyre vonatkozólag az összejöveteleken lehet részletesebb tájékozódást nyerni. A konferencia időpontja jun. 22—27. A magyar résztvevők ingyen szállást és nagyon olcsó étkezési alkalmat kapnak.

Könyvismertetés.

A „Magyar református szövetség” kiadásában megjelent Molnár Mária misszionárusnő leveleiből összeállítva a „Hét év kannibálok földjén” című könyv. A könyv élénk színekkel ecseteli az Urért működő misszió munkás küdelmes életét, az őt környező veszélyt, de az Urnak minden értelmét felül haladó csodálatos erejét a segítségben. Aki csak olvassa mindenki megerősödik a hitben és bizalma támad az Ur iránt. A könyv bolti ára 2 pengő. Megrendelhető a „Hajnal” kiadóhivatalában Budapest, IX. Ráday-utca 15. II. 27.

Bucuszó.

Amint olvasóink a beosztási jegyzékből látják, a lap szerkesztését a jövő hónaptól kezdve Jakob János szuperintendens veszi át. A Lapunknak továbbra is munkatársa kívánok lenni és azért ha mint szerkesztő bucsut mondok is nem mint annak munkása. Szives támogatásukért fogadják legőszintébb köszönetemet és kérem önöket, hogy lapunkat továbbra is támogatni méltóztassanak

A cserepéldányként küldött lapokat kérem az új szerkesztő címére küldeni. A még nem közölt és nálam levő kéziratokat utódomnak adtam át.

Teljes tisztelettel:

Dr. Szalós Artur
szerkesztő.

Hány új barátot szerezte már a
„Békeharang” számára?

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

A szerkesztésért és kiadásért felelős:

Dr. Szalós Artur.

Kaposvár, Németh István-utca 2. szám.

Pénzküldemények ide küldendők.

Nyomatott: A Kultura Könyvnyomdában
Kaposvár, Fő-utca 26. Cégt. Henczer István.